

اعلامیه مطبوعاتی

حکومت استرالیا حزب التحریر را ممنوع می‌سازد و سرنوشت خود را با سرنوشت رژیم یهود پیوند می‌زند

(ترجمه)

خشم میلیون‌ها انسان که در پایتخت‌های گوناگون جهان، از جمله در بزرگ‌ترین شهر استرالیا، سیدنی، در اعتراض به جنایات رژیم یهود در غزه و کرانه باختری گردهم آمدند، حکومت استرالیا را که پشتیبان و حامی رژیم نسل‌کشی در این جنایات بود، به شدت برآشفته. آنچه خشم صهیونیست‌ها در استرالیا را بیشتر ساخت، این بود که حزب التحریر در کنار این میلیون‌ها انسان ایستاد و رهبری جامعه مسلمان را در محکوم کردن جنایات یهود و موضع حمایت‌گرانه حکومت استرالیا از آنان بر عهده گرفت. از همین رو، حکومت صهیونیستی در استرالیا راهی نیافت جز آن‌که رأی میلیون‌ها رأی‌دهنده خود را نادیده بگیرد و هر کسی را که در برابر این کشتارها اعتراض می‌کند و از مظلومان و مستضعفان در سرزمین مبارک فلسطین دفاع می‌نماید، محکوم سازد. از همین رو به ممنوع کردن حزب التحریر متوسل شد؛ پس از آن‌که قانون اساسی و ارزش‌هایی را که همواره به آن فخر می‌فرمود زیر پا گذاشت و قانونی را تصویب کرد که حتی به ذهن شیطان نیز خطور نمی‌کند.

قانون «نفرت» ویژه سازمان‌ها که حکومت آن را وضع کرده و پارلمان نیز با نادیده گرفتن رأی عام و رأی‌دهندگان تصویب نموده است، شباهت زیادی به «قانون مبارزه با تروریسم» دارد که در سطح جهان به رهبری رأس شر، آمریکا، تحمیل شد. همان دولتی که جنگ جهانی علیه اسلام و مسلمانان به راه انداخت؛ جنگی که جورج بوش آن را «جنگ صلیبی» نامید، با طمع در ثروت‌های فراوان مسلمانان و برای استمرار تسلط خود بر بهترین امتی که برای مردم برانگیخته شده است، و از بیم آن‌که این امت از سلطه آن‌ها بی‌یابد و بندگی ملت‌ها را پایان دهد. همین‌گونه است این «قانون نفرت»؛ قانونی که در حقیقت برای جرم‌انگاری هر کسی وضع شده است که ارزش‌های بلند و انسانی را حمل می‌کند و هر کسی را هدف قرار می‌دهد که جنایات یهود و قتل زنان و کودکان و سالمندان را محکوم می‌سازد، به‌ویژه اگر این محکوم‌کننده از امت اسلام باشد؛ امتی که پیام رحمت برای جهانیان را بر دوش دارد.

آیا به زمانی رسیده‌ایم که در آن اشیاء با نام‌های وارونه خوانده می‌شوند؟! زمانی که در آن نمادهای انحلال اخلاق و حزب‌اپستین به مرتبه رهبران، سران و صاحبان رأی و حکمت ارتقا داده می‌شوند؛ همان‌هایی که قانون وضع می‌کنند و تعیین می‌نمایند چه کسی تروریست است و چه کسی حامل نفرت! آیا کار به جایی رسیده که مجرم به عنوان بی‌گناه شریف معرفی شود و کسی که جنایت او را محکوم می‌کند به نفرت‌پراکنی و یهودستیزی متهم گردد؟! آری، ما در تاریکی تمدن غربی زندگی می‌کنیم؛ تمدنی که ادعای فضیلت دارد در حالی که از فضیلت بیزار است، و ادعای آزادی می‌کند در حالی که جهان مملو از بردگی در برابر سلطه، استعمار و غارت ثروت‌های ملت‌های ضعیف به‌وسیله آن است.

دوگانگی معیارها و تناقض آشکار میان گفتار و کردار در کشورهای غربی، از جمله آلمان و بریتانیا همان چیزی است که استرالیا را به ممنوع کردن حزب التحریر واداشت؛ زیرا این حکومت‌ها وجود رژیم یهود را پایگاه پیشرفته غرب در برابر مسلمانان و مصلحت حیاتی خود می‌دانند. از همین رو، هر کسی که موجودیت این رژیم خبیث را تهدید کند، در نظر آنان دشمن تمدن فاسد غربی به شمار می‌رود؛ تمدنی که نماد آن اپستین و هم‌پیمانان او است. هنگامی که زوال این رژیم به سبب افزایش افکار عمومی جهانی علیه آن و آگاهی روزافزون امت اسلامی نسبت به ضرورت رهایی از سلطه استعمار، نزدیک‌تر شده است، و نیز با نزدیک شدن برپایی دولت خلافت راشده بر منبج نبوت که این رژیم را از ریشه برخواهد کند و سرزمین مبارک را از آلودگی یهود پاک خواهد ساخت، حکومت استرالیا نیز همانند سرورانش در بریتانیا این خطر را احساس کرد. از همین رو خشم صهیونیست‌ها در استرالیا آشکار شد و دشمنی آنان با هر کسی که در کنار حق و یاری‌دهندگان مستضعفان می‌ایستد نمایان گردید؛ پس دندان‌های خود را نشان دادند و چهره حقیقی ضدانسانی خویش را آشکار ساختند و به ممنوع کردن حزبی روی آوردند که این کار بزرگ و شریف را رهبری می‌کند؛ یعنی حزب التحریر. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ [آل عمران: ۱۱۸]

ترجمه: (نشانه‌هایی از دشمنانگی از دهان آنان آشکار است، و آنچه در دل دارند بزرگ‌تر است (از بدسگالی‌هایی که ظاهر می‌سازند).)

هدف قرار دادن اسلام در غرب به طور عام و در استرالیا به طور خاص، در حقیقت هدف قرار دادن تنها بدیل تمدنی است که توانایی جایگزینی تمدن ستمگر غربی را دارد. همین امر است که تصمیم گیرندگان در استرالیا و سراسر غرب را واداشته تا کمپاین های اسلام هراسی را به راه اندازند؛ کمپاین های مغرضانه علیه حاملان دعوت به اسلام سیاسی، به عنوان بدیل تمدنی ای که حق را برپا می دارد، باطل را نابود می کند، از مظلومان دفاع می نماید و حق را از ظالمان گرفته و به صاحبانش بازمی گرداند. آنان اسلام را تهدیدی برای منافع خودخواهانه خویش می بینند؛ در حالی که از اصلاح رنج ملت های خود که زیر قوانین و نظام های سرمایه داری حریص آنان در تنگنا و ستم قرار دارند، غافل اند؛ نظام هایی که با وجود فراوانی تولید و وفور منابعی که الله سبحانه و تعالی به بشریت عطا کرده است، ملت ها را به فقر کشانده اند.

از همین رو، بر خردمندان در استرالیا و در سراسر غرب لازم است که با شباب مخلص حزب التحریر که برای اسلام کار می کنند هم صدا شوند تا از نور اسلام بهره گیرند؛ نوری که امور انسان را با عدالت و کرامت سامان می دهد. آنان باید دست زمامداران خود را بگیرند؛ زمامدارانی که یا سرمایه داران آزمندند که در پی بدبخت ساختن ملت های خود هستند، یا ابزارهایی در دست همان سرمایه داران. هر دو گروه نیز صهیونیسم را مصلحتی حیاتی برای نفوذ استعماری خویش می دانند. اما رژیم یهود غده سرطانی در قلب سرزمین های اسلامی است که بی تردید ریشه کن خواهد شد؛ چه با جراحی و چه با کیمیای. بدون تردید، زمامداران استرالیا سرنوشت خود را با سرنوشت بیماری سرطانی پیوند زده اند که درمانی جز ریشه کن شدن ندارد.

مسلمانان و حاملان دعوت در غرب به طور عام و در استرالیا به طور خاص، هرگز از دین خود باز نخواهند گشت؛ هرچند قوانین ستمگرانه و مجازات های ظالمانه ای که دشمنان بشریت و هم پیمانان نسل کشی وضع می کنند هرچه بزرگتر باشد. آنان همچنان به ادای آنچه الله سبحانه و تعالی بر آنان فرض کرده است ادامه خواهند داد؛ یعنی رساندن پیام حق و فضیلت به مسلمانان در غرب و واداشتن جوامع مسلمان به کار برای برپایی دولت خلافت راشده بر منهج نبوت در سرزمین های اسلامی؛ دولتی که اسلام را به قلب سرزمین های غرب خواهد رساند، با عزت عزیزان یا با ذلت ذلیلان؛ تصدیق سخن رسول الله صلی الله علیه وسلم که فرمودند:

«لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا يَتْرُكُ اللَّهُ بَيْتَ مَدْرٍ وَلَا وَبَرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ، بَعِزِّ عَزِيزٍ أَوْ بِذُلِّ ذَلِيلٍ؛ عِزًّا يُعِزُّ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ، وَذُلًّا يُذِلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ»

ترجمه: این امر (اسلام) به هر جا که شب و روز می رسد خواهد رسید، و الله (سبحانه و تعالی) هیچ خانه ای از خشت و گل و هیچ خیمه ای از پشم و موی را باقی نخواهد گذاشت مگر این که این دین را در آن داخل می گرداند؛ یا با عزت عزیزی که الله به وسیله آن اسلام را عزیز می گرداند و یا با ذلت ذلیلی که الله به وسیله آن کفر را خوار می سازد.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر